

*Jelentés az ápolás helyzetéről Németországban 2020-ban.
Az ápolási otthonok a pandémia első és második hulláma idején –
Pflege-Report 2021 (5. rész):
Az ápolótevékenység értékelése és a hozzátartozók megterheltsége
a bentlakásos intézményi ápolásban*
Wissenschaftliches Institut der AOK (WIdO), 29. 06. 2021

Kulcsszavak: ápolás, bentlakásos intézményi ápolás, pandémia, Németország

Forrás Internet-helye:

<https://www.wido.de/publikationen-produkte/buchreihen/pflege-report/2021/> ;

<https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-662-63107-2> ;

e-Book: <https://link.springer.com/content/pdf/10.1007%2F978-3-662-63107-2.pdf>
(300 p.)

3. 4. 2. Az ápolótevékenység értékelése

Az összes kérdésnél negatív változásokat mértek. A változás mértéke az „ápolás helyzetének változása összességében” (42,9%) és a „higiéniai állapot” (23,4%) kivételével minden területen meghaladta az 50%-ot.

A megkérdezettek 71%-a számol be az ápolásra szoruló személy magányosság érzetéről, 68% lehangoltságáról, szomorúságáról, kedvetlenségéről, motiválatlanságáról. A korábbi állapothoz viszonyítva romlott az ápolásra szoruló személyek szellemi frissessége, emlékezőte és koncentráció képessége (61,4%), valamint mobilitása (járás, felállás, lépcsőn járás) (55,8%). Összességében az ápolási otthonokban az első hullám idején bevezetett izolációs intézkedések drámai fizikai és pszichés következményekkel jártak.

3. 4. 3. Az ápolásra szoruló személyek hozzátartozóinak megterheltsége

A hozzátartozók körében elsősorban a tehetetlenség érzete lép fel gyakrabban, mint a pandémia előtti időkben (63%). 40% számol be kétségekről, dühről, bosszúságról. Az ambuláns ellátás környezetéhez viszonyítva az ápolásra szoruló személlyel való konfliktus a pandémia idején nem rendelkezik hasonló jelentőséggel, a bentlakásos környezetben azonban a korlátozott kapcsolattartás miatt erősödik a tehetetlenség érzete. Az emocionális állapot mellett a hozzátartozók megterheltségét is felmérték. 24% válaszolta, hogy nem tartja elégségesnek a támogatást, 32,3% úgy érzi, hogy elégséges támogatásban részesül. 32,8% szerint azonban inkább nem vagy egyáltalán nem tudtak megküzdeni az ápolás támasztotta helyzettel. Ezek a kijelentések az ambuláns környezettel összehasonlítva – ahol minden ötödik ápolást végző hozzátartozó állította, hogy a számára nyújtott támogatás nem elégséges, ill. nem tud jól megfelelni az ápolás támasztotta helyzetnek – meglepők.